

Sankt Franciscus Kirkens historie - Nakskov

På St. Bededag i 1921 blev grundstenen lagt til Sct. Franciscus Kirke i Nakskov, og den 6. november samme år kunne man fejre indvielsen.

Kirken er tegnet af arkitekt Glahn fra Nykøbing og opført af nakskovhåndværkere og medlemmer af menigheden med mursten fra en af Sukkerfabrikkens gårde, der skulle nedrives, til en pris af ca. 80.000,-kr.

Det nye orgelpulpitur og orgel tages i brug 1976.

Kolbehuset indvies den 29. november 1987.

Det ombyggede kor og alter indvies den 31. marts 2012 med nedlæggelse af relikvie af Sct. Franciscus.

I 700-året for Frans af Assisi død i 1926 påbegyndte Birgitte West kalkmalerierne, og hun færdiggjorde dem i 1927.

Lad os starte udefra med en kort beskrivelse af kirken.

Den har ikke noget klokketårn, men et klokkespir, hvilket er almindeligt for de franciskanske kirker.

Over indgangsdøren i nichen står Axel Theilmanns statue af Den hellige Frans. Denne statue er en gave fra fru grosserer Holm som minde og tak for sommerens valfart til Assisi.

På muren ses tallene 1 9 7 6. Disse tal har to funktioner – dels fortæller de året for seneste større reovering – dels holder de det orgelpulpitur, der måtte bygges til orglet, der blev købt af Stormarkskirken. Man opnåede derved at få et forrum med glasvæg, så besøgende kan se kirken uden at skulle helt ind.

Når man så er kommet ind i kirken, overvældes man af Birgitte Wests kalkmalerier. Det er jo en flot udsmykning, som vi bl.a. kan takke Carlsbergfonden for.

Lad os nu se på kalkmalerierne i den rækkefølge, som følger den francikanske ordensbevægelse, sådan som Frans selv har grundlagt den.

Over relikviegemmet i venstre side står DEN HELLIGE FRANS af ASSISI (1182 – 1226). Efter et muntert ungdomsliv besluttede han, at han ville efterleve evangeliet bogstaveligt. Han gav sine ejendele til de fattige og levede et stykke tid som eneboer. Derefter rejste han vidt omkring for at prædike og udøve socialt arbejde, og mange sluttede sig til

ham. Derfor udarbejdede han en regel for et klosterligt liv i absolut fattigdom – den 1. orden – franciskanerne. Han gav udkast til en regel for en kvindeorden – den 2. orden – clarisserne. Frans lavede også en regel for lægfolk – den 3. orden – tertiarerne.

Frans blev helgenkåret i 1228, og hans helgendag er 4. oktober.

Til den 1. orden hører SKT ANTONIUS af PADUA og SKT. VILLEHAD.

Skt. Antonius (1195 – 1231) kom oprindeligt fra Portugal og var augustiner munk. Da han kom i forbindelse med Frans, trådte han ind i franciskanerordenen i 1220. Han blev helgenkåret i 1232, og hans helgendag er 13. juni. Han står med en bog i hånden som tegn på sin lærdom. Han virkede i Bologna som teologisk professor og prædikant. Han blev udnævnt til kirkelærer i 1946.

Skt. Villehad (1442 – 1572) er den danske franciskaner, der i 1572 i Gorkum i Holland sammen med andre katolske præster og munke blev dræbt, fordi de ikke ville fornægte deres tro – han er martyr. Skt. Villehad blev helgenkåret i 1867, og hans helgendag er 9. juli.

Til den 2. orden hører SKT. CLARA (1194 – 1253). Hun bortjog ” i sin urokkelige tillid til Kristus i sakramentet ” saracenerne. 1212 aflagde hun løfte til Frans om lydighed, fattigdom og kyskhed og grundlagde CLARISSERORDENEN efter Franses regel. Clarisserordenen kom i 1474 til Danmark og grundlagde et kloster i København – Klareboderne. Hun blev helgenkåret i 1255, og hendes helgendag er 11. august.

Til den 3. orden hører SKT. LUDVIG af FRANKRIG, SKT. ELISABETH af THÜRINGEN og SKT. BIRGITTA.

Skt. Ludvig af Frankrig (1214 – 1270) var en asketisk konge, der fik tornekronen sat på hovedet, hvor han før havde haft guld kronen. Han deltog i et par korstog, var oprigtigt from og gik stærkt ind for den enkeltes ret. Han blev helgenkåret i 1297 og hans helgendag er 25. august.

SKT. Elisabeth af Thüringen (1207 – 1231) var datter af kong Andreas den 2. af Ungarn. Hun blev gift med Ludwig af Thüringen, som modarbejdede hendes godgørelse. Hun grundlagde et hospital i

Marburg. Hun blev helgenkåret i 1235, og hendes helgendag er den 17. november. De roser, hun bærer i sine hænder, symboliserer barmhjertighed.

Skt. Birgitta (1303 – 1373) er svensk helgeninde af adelig slægt. Hun giftede sig og fik 8 børn. Senere som enke levede hun i Alvastra Kloster og modtog her åbenbaringer, som blev nedskrevet og udgivet. Hun arbejdede for en reformation af kirken og stiftede BIRGITTINERORDENEN. Hun blev helgenkåret 1391, og hendes helgendag er 23. juli.

Ved trappen til pulpituret har vi et lille NIELS STEENSEN ALTER. Niels Steensen (1638 – 1686) blev saligkåret i 1988, og hans mindedag er 25. november. Han er den dag i dag meget respekteret som videnskabsmand for sine opdagelser og metoder inden for anatomi og geologi. I 1667 konverterede han til katolicismen. I 1675 blev han præsteviet og i 1677 bispeviet. Han døde i Schwerin i største fattigdom og ensomhed. Hans gravsted er i Skt. Lorenzo kirken i Firenze.

I den modsatte side bagerst i kirken har vi et alter for MAXIMILIAN KOLBE (1894 – 1941). Han er den polske franciskaner, der i koncentrationslejren Auschwitz gik i døden for en medfange, der havde kone og børn. Han blev helgenkåret i 1982, og hans helgendag er 14. august.

Hans alter skal også minde os om, at det var polakker, der grundlagde menigheden.

I koret modsat Den hellige Frans sidder JOMFRU MARIA med JESUSBARNET. Vi påkalder hende her i kirken som DE KRISTNES HJÆLP.

I TRIUMFBUEN er symbolerne for de 4 evangelister:

Mennesket med vinger: Matthæus

Løven: Markus

Oksen: Lukas

Ørnen: Johannes

Midt i Triumfbuen er **TREENIGHEDSYMBOLET** (**FADEREN, SØNNEN OG HELLIGÅNDEN**).

På korvæggen over alteret er **KORSFÆSTELSESBILLEDET**. Kristus stående – ikke hængende – på korset og **MARIA** og **JOHANNES** i dyb sorg ved foden af korset. Fra korsets fod flyder 7 strømme blod, der symboliserer de 7 sakramenter: dåb, firmelse, nadver, ægtevielse, bod og de syges salvelse. Til venstre hæver Jerusalems mure og porte sig, og på højre side ser vi **Oliebjergets klippe og lund**.

I begge sider i koret er der 2 scener fra **Den hellige Franses liv**:

Til venstre ser vi **STIGMATISATIONEN**. To år før sin død opholdt Frans sig for sidste gang på **Alvernerbjerget**, og i et syn så han den korsfæstede og modtog Jesu fem sårmærker.

Til højre er **SYNET I PETERSKIRKEN**, der viser, hvorledes apostlene Peter og Paulus i et syn kom til Frans, der knælede i bøn, for at ” forkynde dig, at din bøn er hørt, og at Gud har forundt dig og alle, som dig følge, den allerhelligste fattigdoms fuldkomne rigdom”.

Over dørene til **SAKRISTIERNE** står ærkeenglene **GABRIEL** og **MIKAEL**. Over Gabriel ses Kristi og Franses arm over kors med korset i baggrunden

Over Mikael ses Christi monogram med alfa og omega på hver side.

Til sidst de 14 **KORSVEJSSTATIONER**, der beskriver Jesu gang til **Golgata**, hvor han blev korsfæstet.

Billederne var færdige i marts 1924 ifølge et brev fra **Karen Juncker**, der har malet dem. Hun boede på det tidspunkt i **Tyrol**, så billederne er sendt en lang vej.

Rammerne er tegnet af **J. Windfeld Schmidt**.

Hele korsvejen er en gave fra direktør **Petersen** på det tidligere **Wiwex** i **København**.